

[Fischer]

»Nu må christianitterne beslutte, om de ønsker at samarbejde, og specielt må de give klar besked om, hvorvidt de vil medvirke til at afvikle hashhandelen.«

Det var den 11. januar 1991. Jeg tror ikke mindst på den baggrund, at mange måske godt vil forstå, at vi ikke automatisk kan tillægge det den helt store betydning, når samme formand for Styringsrådet i slutningen af december 1993 – altså næsten tre år senere – fremsætter følgende udtalelse:

»Det er mit indtryk efter samtalerne, at Christiania – for at bidrage til, at politiarbejdet foregår uhindret – vil arbejde på, at hashmarkedet holdes i ave, ligesom man har taget til efterretning, at det åbne hashmarked ikke vil kunne accepteres.«

Vi kan læse nogle andre oplysninger i dagspressen for tiden om, hvad der foregår, og derfor vil mange nok også have svært ved at forstå, at en udtalelse af den karakter skal kunne danne baggrund for den af regeringen besluttede reducerede polititilstedeværelse på Christiania.

Vi har altså kunnet konstatere, at politiet, der har haft disse vanskelige vilkår, har udført den indsats, som samfundet har bedt det om at udføre. Det Konservative Folkeparti mener derfor, at der fra Folketinget skal lyde en klar anerkendelse af politiets indsats, og vi mener, at der er brug for en klar politisk tilkendegivelse fra regering og Folketing af, at politiet har opbakning til den fortsatte indsats i forbindelse med lovliggørelsen af aktiviteterne på Christiania.

På grund af nogle udtalelser fra justitsministeren kunne man unægtelig op til jul få det indtryk, at regeringen var parat til at se gennem fingre med små lovovertrædelser på Christiania. Det Konservative Folkeparti kritiserede utvetydigt den opfattelse, og vi er da også tilfredse med, at regeringen hurtigt kom på bedre tanker.

Tilbage står altså den kendsgerning, at politiindsatsen på Christiania i det forløbne år ikke har kunnet foregå normalt. Det har i det daglige været nødvendigt med en massiv politiindsats, som adskiller sig markant fra de sædvanlige forhold i København; derfor er vi uforstående over for enhver svækkelse af politiets indsats på Christiania, og en begrænsning må naturligvis ske på regeringens ansvar. Vi me-

ner ikke, at der er grundlag for nogen handling, der kan tolkes som en indrømmelse til christianitterne, tværtimod har vi hele tiden opfattet 1989-lovgivningen som et tilbud til Christiania om, at de kunne blive boende under forudsætning af, at lovliggørelsen blev gennemført.

Holdningen til hash på Christiania kan man også se af en udtalelse fra en talsmand for christianitterne. Jeg citerer fra Politiken den 7. november 1993:

»Først når politikerne en dag finder ud af, at det er meningsløst at forfølge den halve million danskere, der ryger hash, kan vi få et bedre forhold til politiet,« lød det fra en talsmand for Christiania, Peter Sørensen. Lad os slå fast, at dansk hashpolitik ikke skal formuleres på Christiania, og at de love, som Folketinget vedtager, også skal gælde og kunne håndhæves på Christiania.

Jeg vil godt sige afslutningsvis, at når vi stemmer for den af hr. Qvist Jørgensen fremsatte dagsorden, er det især ud fra tre gode grunde, nemlig at Folketinget udtrykker anerkendelse af politiets arbejde på Christiania, at den fortsatte indsats fra politiets og Styringsrådets side skal føre til, at ulovlighederne i fristaden bringes til ophør, og endelig at der sættes en tidsfrist til 15. april i år for regeringens tilbagemelding til Folketinget; Christiania får nu at vide, at det er sidste udkald for lovliggørelsen.

Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse er det sådan, at hvis regeringen ikke den 15. april i år kan melde tilfredsstillende tilbage til Folketinget, må vi træffe beslutning om afvikling af Christiania. Christiania har denne sidste frist; det er nu op til dem selv, om de vil benytte den.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det undrer mig ikke, at den stadig hurtigere udvikling, Christiania trods alt er i, på vej mod en lovliggørelse, ikke får nogen anerkendende ord med på vejen af hr. Fischer. For at der ikke skal være nogen tvivl om det, må jeg sige, at det selvfølgelig er uacceptabelt, at 106 betjente er kommet til skade i 1993 under deres arbejde på Christiania.

Lad mig så tilføje, at på samme dag, som hr. Fischer stillede dette spørgsmål, spurgte jeg,